

Underbilag til bilag 6

INDENRIGSMINISTERIET

Den 11. marts 1982.

**Indenrigsministerens kommentarer til henvendelsen af 11. februar 1982
fra Dansk Farmaceutforening**

I henvendelsen til kommunaludvalget erkender Dansk Farmaceutforening behovet for at gennemføre ændringer af den gældende apotekerlov, og foreningen fremhæver specielt behovet for en afklaring af apoteksproduktionens fremtid og nødvendigheden af et nyt afgifts/tilskudssystem.

Farmaceutforeningen finder, at den af arbejdsgruppen vedrørende apotekernes regnskaber og afgiftssystem udarbejdede *afgiftsmodel*, som efter lovforslagets bemærkninger forudsættes at danne udgangspunkt for et nyt tilskuds/afgiftssystem, med de nødvendige refusionsordninger vil indebære en større indkomstudligning og dermed betyde bedre muligheder for at opretholde et passende antal selvstændige apoteksenheder.

Foreningen finder endvidere, at en kommende apotekerlov skal give mulighed for en fortsat dansk *produktion af lægemidler* på såvel apotek og sygehusapotek som i industrien. Som der nærmere er redegjort for i indenrigsministeriets besvarelse af udvalgets spørgsmål 3 (se underbilaget til bilag 2) angående Danmarks Apotekerforenings henvendelse af 12. februar 1982 til udvalget, er en af de væsentligste intentioner med lovforslaget netop at opretholde en balance mellem industrifremstillede og apoteksfremstillede lægemidler, herunder lægemidler fremstillet på sygehusapotek.

Efter Farmaceutforeningens opfattelse indebærer etableringen af det i lovforslaget omhandlede *nævn for apoteksproduktionen* en risiko for en politisk styring af apoteksproduktionen, ligesom nævnets beføjelser efter foreningens opfattelse begrænser udøvelsen af de rettigheder, der ellers tilkommer en registreringsindehaver.

Apotekerforeningen har i sin henvendelse af 12. februar 1982 til udvalget fremsat til-

svarende indvendinger mod lovforslaget. Indenrigsministeriet har i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 3 (se underbilaget til bilag 2) nærmere kommenteret de omtalte indvendinger.

Foreningen har endvidere udtrykt visse betænkeligheder ved omfanget af lovforslagets *bemyndigelser*. Foreningen, der erkender nødvendigheden af at undgå for stive regler på området, har dog ikke nærmere præciseret sin kritik af lovforslaget på dette punkt. Man skal derfor henvise til den gennemgang af lovforslagets bemyndigelser, der er indeholdt i indenrigsministeriets notat, fremsendt til udvalget som bilag til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 3 (se underbilaget til bilag 2).

Farmaceutforeningen anfører, at de bebudede *ændrede regnskabsregler* vil formindske apotekernes faktiske indtjening, og foreningen frygter på denne baggrund, at apotekerne vil søge at kompensere for en eventuel indtægtsnedgang gennem personaleindskrænkninger.

Det skal fremhæves, at der ikke med lovforslaget er lagt op til nogen forringelse af apotekernes gennemsnitsindtægt i forhold til det, som folketinget har forudsat ved den gældende lov. Som nævnt i fremsættelsestalen må det ved folketingets behandling af lovforslaget vurderes, om den gennemsnitsindtægt, der følger af den i forslaget skitserede mere konsekvente regnskabsaflæggelse, er for lav eller for høj. Der henvises i øvrigt også til besvarelsen af spørgsmål 3 (se underbilaget til bilag 2).

Det må understreges, at der ikke med lovforslaget er lagt op til eller indlagt forudsætninger om serviceforringelse i apotekssektoren. Sundhedsstyrelsen har som den faglige tilsynsmyndighed til opgave at påse, at læge-